KOLEJNOŚĆ ZNAKÓW INTERPUNKCYJNYCH

To nie cudzysłów ani nawias są znakami końca tekstu, tylko kropka. Gdy na końcu zdania zbiegną się znaki interpunkcyjne, np. cudzysłów i kropka lub nawias i kropka, to ZAWSZE NA KOŃCU STAWIAMY KROPKĘ. Piszemy zatem: Witold Doroszewski – w jednej ze swoich porad – pisze: „Zwrot ‘przerabiać lekcje’ należy do żywej frazeologii języka uczniowskiego”. (Kropkę kończącą zdanie umieszczone w cudzysłowie w takiej sytuacji się pomija). A oto kolejny przykład z porad prof. W. Doroszewskiego (jest to pytanie przesłane profesorowi; staramy się zwracać uwagę nie na czarny humor, tylko na zbieg znaków interpunkcyjnych): „Czy dobrze wystylizowane jest następujące zdanie: «Znany dobrze całemu światu świeżo zmarły sędzia był typem człowieka…»?”. (Najpierw zamykamy wewnętrzny cudzysłów, potem stawiamy pytajnik kończący całe cytowane wypowiedzenie, następnie zamykamy cudzysłów cytatu, a na końcu stawiamy kropkę). Nie możemy pominąć kropki wewnątrz cudzysłowu tylko w jednym wypadku: gdy tekst w cudzysłowie kończy się skrótem, po którym trzeba umieścić kropkę, np.: Proszę powiesić tabliczkę z napisem „Wracam za 2 godz.”.